

SU GEGUŽĖS PIRMOSIOS ŠVENTE!

VISŲ SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

gegužės

1 d.

Penktadienis

Nr. 51 (4244)

IIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

ŠIRDIS DAINUOJA PAVASARĮ

Ar išėisi šį rytą į pavasarį laukus, ar pavaikšiosi miestų bei miestelių gatvėmis, aplankysi kaimyną ar bičiulį, — visur pajusi šventę. Ji — kiekviename mieste ir kaime, kiekvienuose namuose, kiekvieno širdyje. Gegužės Pirmoji! Darbo, taikos, brolybės, pavasario šventė!

Neeilinė ji mums šiemet. Neseniai Maskvoje pasibaigė TSKP XXVI suvažiavimas, nubrėžęs šalies ekonominio ir socialinio vystymo programą vienuoliktajam penkmečiui ir artimiausiam dešimtmėčiui, suformulavęs pagrindinius Tarybų valstybės užsienio politikos principus. Šios programos tikslas — taika, darbo žmogaus gerovė. Tarybiniai žmonės, — kaip jau suvažiavime TSKP CK Generalinis Sekretorius draugas L. Brežnevus, — tvirtai žvelgia į rytojų. Tačiau jų optimizmas nėra pasitikėjimas palankiu likimu. Mūsų liaudis žino: visa, ką ji turi, sukūrta jos pačios darbu, apginta jos krauju. Ir mes optimistai todėl, kad tikime darbo galia. Todėl, kad tikime savo šalimi, savo liaudimi. Mes optimistai todėl, kad tikime savo partija, žinome — kelias, kurį ji nu-

rodo, — vienintelis teisingas kelias!

Kartu su broliškomis tarybinėmis tautomis tuo keliu štai jau keturi dešimtmečiai žygiuoja ir Lietuvos liaudis, praėjusių metų vasarą atšventusi respublikos jubiliejų. Daug padarėme, labai daug nuveikėme. Kiekvieną Gegužį prisimindavome tuos darbus, įvertindavome savo didžiuosius žingsnius.

Ir šiandieną apie tai galvojame, kartu, žinoma, žvelgdami į rytdieną. Jis, tas rytojus, mums šviesus, kaip ir ši pavasarinė šventė.

Matome naujus mūsų miestų mūrus. Vilniaus kvartalai, apie kurių architektus, statybininkus, gyventojus taip šiltai buvo kalbama partijos suvažiavime. Elektrėnų žiburiai, šviesos miestai Sniečkus, kur statoma viena galingiausių elektrinių pasaulyje. Mažeikiai, Alytus, Utena... Beveik dešimt milijonų kvadratinį metrų gyvenamojo ploto pastatėme praėjusiame penkmetyje. Įkurtuves šventė apie 750 tūkstančių žmonių, — vos ne kiekvienas ketvirtas respublikos gyventojas! O kas gali būti gražesnis už įkurtuvių džiaugsmą. Dar dau-

giau jų bus šiame penkmetyje!

Matome mūsų kaimą su naujais namais ir išsitosiomis gyvenvietėmis, su didžiuliais gyvulininkystės kompleksais ir su kultūriniais derlingais laukais. Ne visada gamta buvo palanki žemdirbiui, bet jo darbštumas ir parama, kurią teikė valstybė, padėjo įveikti visus sunkumus. Okių materialinei-techninei bazei stiprinti per penkmetį išleista 3,5 milijardo rublių. Gauta dešimtys tūkstančių kombainų, traktorių, automašinų, kitos galingos technikos. Žemės ūkio gamybinis-techninis potencialas kasmet didėja. Todėl mūsų aruodai bus vis pilnesni. Juo labiau dabar, kai partija nutarė paruošti ilgametę aprūpinimo maisto produktais programą, o tai, ką numato partija, — bus įvykdyta.

Klesti mūsų nacionalinė kultūra, menas, mokslas, liaudies švietimas, sveikatos apsauga. Štai tik keli skaičiai: per penkmetį pastatyta 128 tūkstančiai vietų naujų mokyklų, 5400 lovų ligoninių, 52 poliklinikos ir ambulatorijos, 32 kultūros namai, apie pusšimtis bibliotekų. Vilniuje ir Kaune išaugo ištiesi mokslinio tyrimo institutų kompleksai, apie 15 tūkstan-

čių studentų gavo naujas auditorijas, bendrabučius, laboratorijas.

Padirbėjome daug, dar daugiau žadame nuveikti ateityje. Toks mūsų žodis pavasariui, Gegužės Pirmajai.

Bundančios gyvybės džiaugsmo ir darbo rūpesčių kupina pavasario diena! Čia, žiūrėk, vaikai šviečia saulę, vyturys virš laukų dainuoja pasauliui mielą dainą, o kitą sykį savo sparnu dar užkliudo iš kažkur atklydęs šalto oro gūsis. Tai kas, kad dar ne kiekviena obelis išskleidė savo pumpurus ir ne kiekviena bitutė susirado sau pirmtąjį žiedą. Jie dar išsprogę, žiedai ir pumpurai, juos krauna didysis darbininkas pavasaris.

Mes sveikiname tave, pirmasis vienuoliktosio penkmečio pavasari!

Būk iš širdies pasveikinta, Gegužės Pirmoji, pasaulio laukų vienybės šventė! Ir toliau nešk, Gegužė, mūsų žemei džiaugsmą, taiką, laimę!

B. Bučelis
(ELTA)

J. Bulvydė plakatas (ELTA)

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Už nuopelnus, pasiektus vykdant prekybos, visuomeninio maitinimo, liaudies vartojamųjų prekių gamybos plėtimo dešimtojo penkmečio užduotis, ir gyventojų aptarnavimo kultūros kėlimą TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas įsaku dėl TSRS vartotojų kooperacijos susilavinimo, įmonių ir organizacijų darbininkų, inžinerijos, technikos darbuotojų ir tarnautojų apdovanojimo TSRS ordinais ir medaliais apdovanojo:

ANYKŠČIŲ RAJONAS
„GARBES ŽENKLŲ“ ORDINU

Sudeklėnė Danguolė — Kavarsko vartotojų kooperatyvo parduotuvės pardavėja.

MEDALIU „UZ DARBO SAUNUMĄ“

Orlovą Aną — Anykščių rajono vartotojų kooperatyvų sąjungos parduotuvės pardavėja.

MEDALIU „UZ PASIŽYMEJIMĄ DARBE“

Kozlovą Nataliją — Anykščių rajono vartotojų kooperatyvų sąjungos restorano virėją.

ŠVIESIŲ LŪKESČIŲ METAS

Džiaugsmės ankstyvų pavasariu, vylėmės sparčiai sėjos baruose — pasidarbuosiu. Bet gamta iškretė pokštą — vieną dieną dangus prakiuro sniegu, spūstelėjo šaltukas, kokių sinoptikų šitam šimtmetyje tokiu metu laiku sakosi dar nebuvo užregistruję... Nenusisekė pastarųjų dienų orai negalėjo neatilsinti ir „Gimtosios žemės“ kolūkiečių sėjos darbo ritmui. Bet netrukus pasitaikius palankesnioms sąlygoms — penktas mechanizatorių su sėjamųjų agregatais per dieną vasarą apsejo po 60—70 hektarų dirvų.

Visų pirma rankas norisi paspausti tokiems sėjos šaunuoliams, kaip Antanui Martišiūnui, Petriui Kazlauskui, tačiau ačiū reikia pasakyti ir stropiems dirvos ruošėjams, gražiai padėkoti turim nū minutės neverčiančiams gaisuoti grūdų užpylėjams, — pastebėjo „Gimtosios žemės“ kolūkiečių valdybos pirmininkas Antanas Abraškevičius.

Vasarinėms grūdinėms kultūroms skirtų dirvų plotai užims per devynis šimtus

hektarų. Kad su sėja ilgai neužtrukus, ūkio vyriausiajai agronomei Genėi Kaušpėdieni kitą kartą tenka skersai išilgai išvaikšioti laukus, ieškančią sparčiau džiūstančių dirvų masių. Atrankinės sėjos darbas, su prantama, neapsieina be papildomų rūpesčių, tačiau jis bene geriausiai atspindi bendrą visų viešintiškių troškimą: kad tik greičiau sėjamųjų rašmenys išrašytų pirmųjų vienuoliktosio penkmečio metų derliui pasiruošusią tėviškės žemę.

Suprantama, kai žemė alsuoja pavasariu, tu visų rūpesčių rūpestėlių net nesuminėsi, nes šiandien žemdirbiui, matyt, nebėra to ryto, kad vos pakirdus jo mintys neatsiremtų į tą patį: padaryti viską, kad iš hektaro būtų gautas kuo brandesnis derlius.

Apie derlių. Siemel „Gimtosios žemės“ kolūkiečių žemdirbiai iš kiekvieno grūdinių kultūrų hektaro planuoja gauti po 27 cent grūdų.

Toks derlius čia nedažnas, tačiau pasiekiamas, — tvirtino kolūkiečių valdybos

pirmininkas Antanas Abraškevičius. — Giedrius mintis apie dosnesnį derlių mums brandina ne vien, palyginti, sklandi sėjos eiga, bet ir pirmaklasė, nepriklaistingai išbeicuojama sėkla, ir gražiu, vešliu žaliuoju kilimu įsaulin kylančius visi 500 hektarų žiemkenčių pasėliai.

Kitas nemažas darbas — bulviavodis, — vėl prakalbo ūkio vadovas. — Tikimės, kad per savaitę susidorsim ir su šiuo, nes visi 50 hektarų tai kaupiamajai kultūrai skirtų dirvų jau senokai patęsta ir įdirbta. Sėkla vėlgi nekelia rūpesčių, tad manom, jog rudenį iš hektaro turėtume pririnkti apie 200 cent gumby.

Kaip matom, šiandieniniai viešintiškių rūpesčiai pirmiausia siejami su šviesiais rytdienos lūkesčiais. Bet argi tai mus stebina? Pavasaris ne vien žemės atsimainymo metas. Tai ir žemdirbių godų pradžia. Mielai žemdirbiai, tebus derlingas ir dosnus kiekvienas jų siškis hektaras!

L. Vaitonis
„K. d.“ koresp.

TSKP Centro Komitete, TSRS Ministrų Taryboje, VPSCT ir VLKJS Centro Komitete

1981 metų balandžio 18 dieną įvyko sąjunginė komunistinė šeštadienio talka, skirta V. Lenino gimimo 111-osioms metinėms.

Šeštadienio talkoje dalyvavo daugiau kaip 154 milijonai žmonių. Tarybiniai žmonės labai pakiliai dirbo savo darbo vietose pramonėje, žemės ūkyje, transporte, statyboje ir kitose liaudies ūkio šakose, taip pat tvarkė miestų ir gyvenamąsias vietas.

Įneštas svarus indėlis vykdant pirmųjų vienuoliktosio

penkmečio metų planą ir socialistinius įsipareigojimus, TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus. Preliminariniais duomenimis vien pramonės įmonės šeštadienio talkos metu pagamino produkcijos už 880 milijonų rublių. Uždirbta ir perduota vienuoliktosio penkmečio fondui 178 milijonai rublių.

TSKP Centro Komitetas, TSRS Ministrų Taryba, VPSCT ir VLKJS Centro Komitetas nuoširdžiai dėkoja darbininkams, kolūkiečiams, inžinerijos-technikos darbuotojams ir tarnautojams, jau-

nimui, Tarybinės Armijos ir laivyno kariams, karo ir darbo veteranams, visiems, kurie aktyviai dalyvavo sąjunginėje komunistinėje šeštadienio talkoje, už jų pasiaukojimą ir neatlyginamą darbą.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba, atsižvelgdama į darbo žmonių pageidavimus, nutarė skirti šeštadienio talkos metu uždirbtas lėšas motinystės ir vaikų apsaugai, taip pat karo ir darbo veteranų mediciniam aptarnavimui toliau gerinti.

GROŽIO IR JAUKUMO PAGRINDAS

Kai kalbame apie pastel-
tūmus mieste, paprastai pra-
dedame ir baigiame tuo, kad
išvardiname, kiek ir kokių
pastatų pastatyta, kiek gat-
vių išasfaltuota ir t. t. Ži-
noma, šie rodikliai miesto
grožio ir jaukumui labai
reikšmingi.

Bet nelemiam.

Jeigu žvilgtelėsime į laiko
tėkmę kiek atgal, tai pama-
tysime, kad per praėjusius
metus Anykščių praturtėjo
tik trečiąja vidurinė mokyk-
la, nauju vsaltinės pastatu ir
keletu individualių gyvena-
mųjų namų. Taip jau yra,
kad būna statybinių potvy-
nių, bet būna ir atoslūgių.
Ir jeigu miesto pasiekimai
respublikiniame lenktyniavi-
me būtų buvę vertinami pa-
gal naujų pastatų skaičių,
Anykščių miesto Liaudies
deputatų taryba 1980 metų
socialistiniame lenktyniavi-
me nebūtų užėmusi garbingos
antrojos vietos respublikos
rajoninės priklausomybės
miestų tarpe.

Bet bus ar nebus per tam
tikrą laiką pastatyti nauji
gyvenamieji ir kitokie pasta-
tai, nuo miesto Tarybos ir
anykštėnų nedaug priklaus-
o. Štai, ar kiekvienas miesto
kampelis bus gražus, švarus,
jaukus, priklausys jau vien
tik nuo mūsų pačių.

Kad anykštėnai myli savo
miestą, moka jį tvarkyti, tik-
rausias įrodymas yra tai,
kad seniai praeitin nuėjo me-
tai, kai reikėdavo prašyti ir
raginti namų savininkus pa-
vasarį aptvarkyti savo kie-

mus, vasarą išnaikinti dilgy-
nes ir kitas piktžoles, pastū-
mėti daržus už namų fasadų
linijos, o sklypo dalį prie
gatvės paversti žalia veja,
gėlynu. Dabar jau beveik vi-
sose gatvėse, prie daugumos
individualių gyvenamųjų namų
nuo ankstyvo pavasario iki
vėlyvo rudens žaliuoja ve-
jos, žvilgsnį glosto žydinčios
gėlės, skoningai išdėstyti de-
koratyviniai medeliai ir krū-
mai. O visų svarbiausia, kad
nuo pirmojo pavasarinio po-
laidžio iki užsningant dau-
guma gyventojų palaiko pa-
vyzdinę sąvarą ir tvarką sa-
vo kiemuose. Gražiai apžel-
dintas, tvarkingas kiemas,
gatvė, kvartalas yra jaukios
viso miesto aplinkos sudeda-
moji dalis. Jauki aplinka
gražina žmonių gyvenimą,
didina jų darbo aktyvumą.

Nemažai poslinkiai matyti
ir prie daugiaaukščių gyve-
namųjų namų. Daugelio jų
gyventojai ruošia talkas ap-
linkos tvarkymui, sodina gė-
les, gyvatvares, medelius.
Štai nereikalauja kažin ko-
kių pastangų, organizacinių
rūpesčių, o kaip pagrazina
aplinką prie namų ir bendrą
miesto vaizdą!

Miesto vaizdas, žinoma,
priklauso nuo suvienytų pa-
stangų, namų savininkų, ko-
munalinių butų gyventojų ir
gatvės bei skverus tvarkan-
čių organizacijų veiklos
kryptingumo. Kaip tik šiuo
klausimu reikalauja gerėja
kasmet. Daugelis gatvių per
leninines talkas, prieš jas ir
po jų jau apsodinta 18–20
metų amžiaus liepomis. Tvar-

komi šaligatviai, gatvių dan-
ga, apgenėjami ankščiau so-
dinti, perdaug išsikeroję me-
džiai, palei šaligatvius įruo-
šiamos gėlių juostos. Rimtai
tvarkoma Sventosios pakran-
tė, kur bus pastatytas pa-
minklas A. Vieniuliui-Zu-
kauskui. Vis ryškesnės apy-
brėžas įgyja parkas. Kad
nuo talkos iki talkos jis ne-
būtų paliktas likimo valiai,
parkas suskirstytas sektoriais
ir perduotas „Spartako“,
MSMV, „Anykščių vyno“,
Statybinių medžiagų kombi-
nato ir statybinių organiza-
cijų kolektyvų nuolatinei
prižiūrai. Tokia priemonė
pasirodė gana efektyvi.

Jau įgyja aiškius kontūrus
būsimasis KJK šiltnamius. Jį
pastatys, mieste daug leng-
viau spręsis gėlynų įrengimo
klausimas. Be to, jis pasitar-
naus ir asmeniškiesiems anyk-
štėnų reikalams, nes bet ku-
riuo metų laikotarpiu jame
bus galima įsigyti gėlių. Po
kiek laiko anykštėnų svečius
nudžiugins pirmaklasis vieš-
butis. Stos rikiuotėn origina-
lūs santuokų rūmai, nauji
gyvenamieji namai, kiti pa-
statai. Visa tai pagrazins
Anykščius. Bet tikrasis mie-
to grožis ir jaukumas pri-
klauso ir priklausys nuo to,
kiek kiekvienas iš mūsų kas-
dien rūpinamės savo gyvena-
muo kampeliu, kaip užtikrina-
me pastovią tvarką — gro-
žio ir jaukimo pagrindą.

K. Pulkauninkas
Anykščių miesto LDT
vykdomojo komiteto
pirmininkas

Anykščių miesto LDT 1980 m. respublikiniame socialistiniame lenktyniavi-
me kovojo 11 vietą rajoninės priklausomybės miestų tarpe. Tarybos darbo sėkmę lemia
tai, kad čia yra daug aktyvių deputatų, besirūpinančių švara ir tvarka mieste, sąži-
ningai vykdančių deputato pareigų ir rinkėjų priesakus.

Šioje J. Junevičiaus nuotraukoje matome grupę aktyvių Anykščių miesto tarybos
deputatų. Pirmoje eilėje (iš kairės į dešinę) R. Gendrenaitė, Br. Bagdzevičienė, St.
Jasevičius, V. Butkuvienė, V. Petrošius. Antroje eilėje — E. Aleknavičius ir J. Juodelis.

KONKURSUI „ŽMOGUS — ŽEMĖS ŠEIMININKAS“

Prasmingai pradėtas gyvenimas

Sie vyrai įpratę susitikti
Gegužės šventės darbo ri-
kiuotėje. Tokia jau jie pasi-
rinko profesiją — duonos
augintojų, o žemdirbiams
pavasariį brangi kiekviena
giedros valanda.

Prieš trejus metus Elmi-
ninkuose kilo toks sumany-
mas — suburti jaunus ūkio
mechanizatorius į komjauni-
mo-jaunimo grandį. Jų va-
dovu buvo paskirtas jaunas
komunistas Vytautas Banys,
o kiek vėliau šios pareigos
buvo patikėtos Algimantui
Grigaliūnui, taip pat vienam
jauniausių ūkio partiečių. Ir
nors ne visada šios gran-
dies vyrams tenka triūsti
viename bare — specialistai
skirsto mechanizatorius į
darbus pagal ūkinį būtinu-

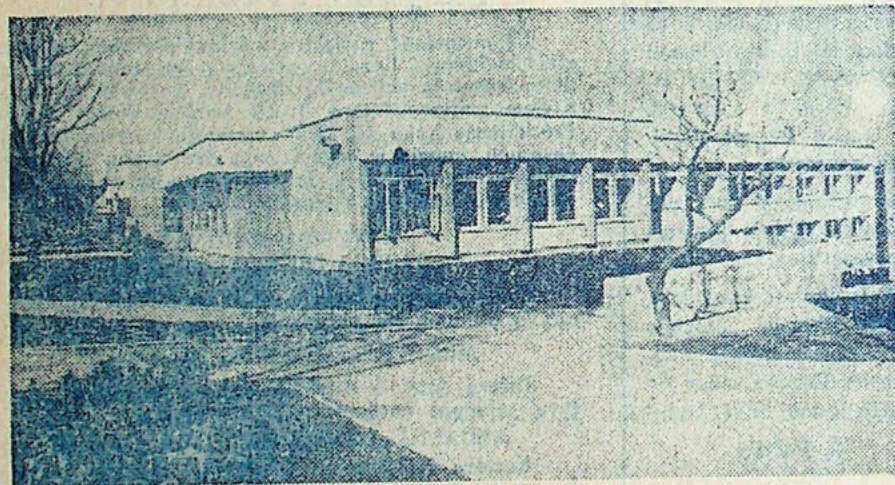
mą — bet šį nedidelį pen-
kių mechanizatorių kolekty-
vą vienija bendri polinkiai
ir tikslai. Visų prižiūrima
technika kruopščiai suregu-
liuota ir veikia kaip laikro-
dis, bet kurio grandies na-
rio atlikto darbo reikliausias
specialistas ar pagyvenęs
žemdirbys niekada neneikė.
Kaip sakoma, vyrai brangi-
na garbę iš jaunų dienų.

Grandies vadovas Algis
Grigaliūnas kilimo anykštė-
nas. Mieste augusį vaikina-
ją iš mažens labiausiai viliojo
technika, o ypač — tos ma-
šinos, kurios padeda žmo-
nėms auginti duoną. Įsigijęs
mechanizatoriaus specialybę,
pahandė šio darbo skonį, pa-
mėgino kurį laiką dirbti
elektromonteriu. Bet koks
darbas, sąžiningai atlieka-
mas, žmogaus negadina. O
artimiausia širdžiai vis dėlto

liko vaikystėje pasirinktoji
duonos augintojo profesija.
Prie jos grįžęs, dabar Algis
sugeba meistriškai valdyti
naujųjų markių traktorius —
T-150K, MTZ-80.

Kai kurie profesinio orien-
tavimo specialistai teigia,
jog miestietis vargu ar pri-
gyvis kaimo mechanizatorių
šeimoje. Algis šių kalbų ne-
siklausė — ir prigijo. Čia
Naujuosiuose Elmininkuose
jo namai, čia auga jo dukre-
lė, po dvejų metų pirmą kar-
tą atversianti mokyklos duris.
O štai Algis žinoma, kilimo
elimininkietis, pasirinko mies-
tišką specialybę. Benignu,
kad miestas už vieno auto-
bušo sustojimo, ir be didelio
vargo Milda Grigaliūnienė
kas rytą spėja į darbą
Anykščių rajono bibliotekos
komplektavimo skyriuje.

nuotrauka iš pavarų

Dar vėnu originaliu pastatu pasipuošė J. Biliūno gatvė. Erdviose patalpose
netrukus įsikurs Anykščių vaistinė. J. Junevičiaus nuotr.

DARBININKO AUTORITETO PASLAPTIS

Algirdui Rudokui — ketu-
riasdešimt ketveri. Darbinin-
kui — tai bene brandžiaus-
ias amžius, ir kalbėdamas
su Algirdu jauti jo darbinin-
kišką jėgą ir pastovumą. Ke-
turiolikštąjį pavasarį sutinka
besidarbuodamas Anykščių
sviesto gamykloje, aštuoneri
— šaltkalvių remontininkų
kolektyvo brigadininkas. Tai
įpareigoja jauti dar dides-
nę atsakomybę ne tik už bri-
gadą, bet ir visos gamyklos,
pienų separavimo, surinkimo
punktų sėkmingą darbą. Ne-
atsitiktinai rytmėčiais Algir-
das vienas pirmųjų atsukta
į darbą. Kol susirenka vyrai,
žiūrėk, jo jau gamyklos ce-

chuose pabuvota, su vyr. in-
žinieriumi, mechaniku pašne-
kėti apie būsimus dienos
darbus dvylikai brigados vy-
rų suspėta.

Iš pirmo žvilgsnio atrody-
tu, kad brigados darbas ne-
ra lemiantis gamybos ritme.
Jie negamina produkcijos,
darbo neįvertinai ekonomi-
niais rodikliais. Bet yra kiti
vertinimo kriterijai: kruopš-
tumas, sąžiningumas, atsa-
komybė prieš kolektyvą ir
save. Nuo Algirdo ir jo bri-
gados didžia dalimi priklaus-
o gamyklos planinių užduo-
čių vykdymas, našus ir saū-
gus dešimčių darbininkų dar-
bas.

O jeigu stambus gėdimas,
avarija, nakties metu, kai
vyrai ilsisi? Pamažinos meist-
ras nedvejodamas sūsuks
brigadininko numerį, ragelį-
je išgirs trumpą ir aiškų:
„Einu“, Jeigu reikės, į ga-

myklą atskubės elektromon-
tuotojas Juozas Misiūnas, te-
kintojas Petras Skupas, su-
virintojas Jonas Ziulys, šalt-
kalvis Feliksas Kemeklis.
Patys darbščiausi — bri-
gados branduolys. Štai ne
taip seniai visą naktį vyrai
„gydė“ katilinę, gamyklos
širdį, nemaža rūpesčių pri-
darė netikėtai sugedęs grie-
tinės fasavimo automatas. O
rytą, kaip visuomet, ritmin-
gai dūzgė įrengimai.

— Pasakei — žinai, kad
bus padaryta. Tikrinti nerei-
kės. Jeigu Algirdui kas nors
neaišku, — pats skambins,
ieškos, bet padarys. Be to,
stropus, iniciatyvus, parei-
gingas, kad daugiau tokių
vyrų gamykloje... — apibū-
dina šaltkalvių brigadininką
gamyklos direktorius Jonas
Rastenis.

Mintys apie gamyklą Al-

girdo Rudoko neapleidžia nė
laisvalaikio. Darbą jis mėg-
ta, myli žmones, su kuriais
sieja bendri rūpesčiai,
džiaugsmas. Jį vilioja ieško-
jimų kelias, noras ką nors
patobulinti, atrasti, kad pa-
kiltų darbo našumas, paleng-
vėtų darbas. Gamykloje Al-
girdas garsėja kaip raciona-
lizatorius. Siemet jis jau pa-
teikė du racionalizatorinius
pasiūlymus.

Sį pavasarį Algirdą Rudoką
pasiekė džiugi žinia. Už
laimėjimus, vykdanč dešim-
tojo penkmečio užduotis ir
prišimtus socialistinius įsi-
pareigojimus, nuoširdų ir są-
žiningą darbą šaltkalvių bri-
gadininkas apdovanotas me-
daliu „Už pasižymėjimą dar-
be“.

J. Junevičius

Autoriaus nuotraukoje ma-
tome Algirdą Rudoką.

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

Bėga dienos, bet praeitis neišdyla. Vis naujus jos puslapius atkuria mūsų rajono kraštotyrininkai. Jų darbuose — šlovingi revoliucinių ir darbo kovų puslapiai, literatūrinės anykštėnų tradicijos, rašytojų gyvenimo detalės, kaimų ir kaimelių istorijos. Ši kilmę darbą mūsų rajone dirba 568 kraštotyrininkai, kuriuos vienija LTSR kraštotyros draugijos Anykščių skyrius.

J. Junevičiaus nuotraukoje: turi apie ką pasitarti kraštotyrinio darbo entuziastės, rajono centrinės bibliotekos darbuotojos, LTSR paminklų apsaugos ir kraštotyros draugijos Anykščių skyriaus metodinės komisijos pirmininkė G. Avilionienė ir bibliotekininkų kraštotyrininkų būrelio pirmininkė S. Tankūnienė.

Apdovanojimai komjaunimo aktyvistams

Už aktyvią visuomeninę ir darbinę veiklą gausus būrys rajono komjaunuolių šeimos narių pelnė įvairius apdovanojimus. VLKJS garbės raišiais apdovanota „Lenino kelio“ kolūkiečio pirminė komjaunimo organizacija, Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato siuvyklos komjaunimo jaunimo kolektyvas, Cernachovskio kolūkiečio veteranų gūdytojas L. Slizys, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio vairuotojas V. Banys ir kiti. Nemažai grupei VLKJS narių įteikti VLKJS CK ženklai

„Jaunasis gyvulininkystės pirmūnas“. Jų tarpe ir A. Kvaseliui, M. Melnikaitės kolūkiečio vyr. zootechnikui, R. Bikinaitei, Raguvėlės tarybinio ūkio gyvulininkystės brigadininkei ir kitiems. VLKJS CK sidabro ženkelius „Jaunasis penkmečio spartuolis“ pelnė M. Melnikaitės kolūkiečio agronomas V. Stankevičius, BGAK fotografas A. Motiejūnas. O „Lenino kelio“ kolūkiečio traktorininkas P. Buzėnas apdovanotas VLKJS CK ženklu „Auksinė varpa“.

R. Sakanaitė

Iškilmingos palydos

Svarbus būsimos kareivio gyvenimo momentas — jo palydos į Tarybinę Armiją. Į šią šventę, vykusią Anykščių kultūros rūmuose, buvo pakviestas gausus būrys būsimųjų kareivių.

Karinis komisaras St. Liaugminas supažindino, ko-

klos laukla kareivių pareigos.

LLKJS Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius A. Kučinskas išsakė jiems komjaunuoliškus linkėjimus būti drąsiais, išvermingais kariais.

B. Romaitė

Prasmingai pradėtas gyvenimas

atkelta iš praeities

Ūkio specialistai komjaunimo jaunimo grandies vadovą vertina kaip kuklų, pareigingą žmogų, nemėgstantį ilgų šnekų. Yra tekę Algiiui valdyti ir senesnę, susidėvėjusią techniką (tokia buvo pernai jam patikėta šienapjovė). Nors senu mechanizmu apsiginklavęs, išdirbio rekordų nepademonstruosi, bet jaunas mechanizatorius tritise šienapjūtėje atkakliai, kantriai, suprasdamas, kad ūkio interesai reikalauja įkinkyti į darbą ir senesnę techniką.

Visi grandies vyrai panašūs į savo vadovą pareigingumą, draugiškumą ir kartu kiekvienas turi savo ryškų charakterį. Vairuotojas Vytautas Banys — daug skaitęs, daug matęs žmogus, o iškalba ne kiekvienas pripažintas oratorius galėtų su šiuo darbininku susilyginti. Ir šį savo sugebėjimą Vytautas panaudoja geriems tikslams: jaunimo sambūryje jis ragina moksleivius rinktis žemdirbio profesiją, visur gina šios profesijos prestižą. Darbas ūkyje Baniiui tuo patinka, kad jis labai įvairus, nemonotoniškas.

J. Junevičiaus nuotraukoje: Elmininkų eksperimentinio ūkio mechanizatorių komjaunimo jaunimo grandies vadovas Algimantas Grigaliūnas (dešinėje) su darbo draugais Antanu Jablonsku ir Valentinu Meškausku.

Pavažinėjęs po tolimus reišius, bulviasodyje tenka vežioti gumbus į lauką ir pilti juos į sodinamųjų sėkladėžes. Baigsis šis darbymetis — nebe už kalnų šienapjūtė, teks imti į rankas savaeigės šienapjovės vairą ir rėžti laukuose pradalgės.

Nepaprastu darbštumu pasižymi Jonas Zvirblis. Buvo metai, kai iš ryto jis spėdavo gyvulius aprūpinti vandeniu, o dieną su kaupiu įvykdydavo lauko darbų užduotis. Ne veltui šį jauną vyrą ūkio vadovai buvo pasiuntę į kursus mokytis valdyti galingąjį K-700. Šį pavasarį arimo baruose Jonui niekas neprilygo: kasdien jis suraikydavo apie 20 hektarų dirvų. O nelengvas tai buvo arimas: žemė iš rudens technikos išklampota, lietaus permerkta... Daug gera ūkio specialistai gali papasakoti ir apie kitus grandies vyrus — Antaną Jablonską, komjaunuolį Valentą Meškauską.

Visur jie triūsia stropiai, o Antanas — vienas geriausių ūkyje bulvių sodintojų ir jų pasėlių prižiūrėtojų.

Jaunieji ūkio mechanizatoriai darbymetėje ne visada turi reguliarias poilsio dienas. Bet kai turi — moka įdomiai jas praleisti. Visiems būdingas pomėgis keliauti po tolimas šalis, lankytis koncertuose, teatruose. Įdomu buvo svečiuotis šalies sostinėje, Juodosios jūros pakrantėse. O ypač ryškiai įspūdžių Algis ir Antanas parsivežė iš broliškosios Bulgarijos, Vytautas — iš socialistinės Kubos. Ilgam paliko atmintyje šių šalių žmonių draugiškos šypsenos, šilti rankų paspaudimai, kiekviename žingsnyje rodoma pagarba ir meilė Tarybų šalies liaudžiai. Šie prisiminimai skatina jaunuosius mechanizatorius dirbti dar išvermingiau, darniau, būti tikrais tarybiniais patriotais.

Už šaurių darbą praėjusio

penkmečio baigiamaisiais metais Algimantas Grigaliūnas apdovanotas Darbo šlovės III laipsnio ordinu. Kaip elmininkiečiai supranta, tai yra ir visos jaunųjų mechanizatorių grandies įdėto triūsio aukštas įvertinimas. Pradedamas vienuoliktąjį penkmetį, grandies kolektyvas užsibrėžė sau naujus užmojus. Įdiegdami į gamybą mokslininkų siūlomas naujoves, kovodami už aukštą darbo kultūrą, jaunieji mechanizatoriai pasiryžę šiemet išauginti ir prikasti iš kiekvieno hektaro ne mažiau kaip po 23 tonas bulvių. Sventųjų išvakarėse grandies vyrai jau pasodino pirmuosius gumbus būsimos ūkio bulvių plantacijoje, prieš tai kruopščiai įdirbę dirvas, išbeicavę sėklą. Elmininkiečiai deda pamatą tam, kad rudėnį būtų kupini antrosios duonos aruodai.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

Ką mena Didžiulių sodyba

Griežionėlėse Didžiulių sodyba gražiausia gegužė, kai žydi baltos ir mėlynos alyvos. Jau daug metų praėjo nuo tų dienų, kai čia gyveno įžymūs ano meto švietėjai, kultūros nešėjai Liudvika ir Stanislovas Didžiuliai. Nebėra jau ir jų vaikų, kurie tęsė savo tėvų pradėtą kultūros, švietimo darbų vagą, puoselėjo ir kitų širdyse sėjo svajones apie laisvę, pažangą. Tačiau alyvos tebežydi kaip ir jų jaunystės pavasariais. Žydi kaip jų prabėgusių pavasarių ir nuveiktų darbų atminimas.

Lietuvai ir Anykščių kraštui daug brangių žmonių mena Didžiulių sodybą. Pirmiausia knygnešius, dar spaudos draudimo laikais čia gabenusius lietuviškas knygas ir laikraščius. Spausdintas žodis čia nešė ir sklaidė aplink pažangias mintis, re-

voliucines nuotaikas. Didžiulių sodyba mums mena ir istorinius įvykius — 1905–1907-ųjų metų revoliuciją, kurios pačiais aktyviausiais dalyviais buvo šios sodybos šeimininkai.

Jeigu Liudvika Didžiulienė-Zmona yra pirmoji lietuvių rašytoja moteris, tai jos sūnus Antanas Didžiulis ir dukterė Vanda Didžiulytė buvo mūsų literatūroje revoliucinės poezijos pradininkai. „Savo meniniais privalumais V. Didžiulytės eilėraščiai buvo vieni geriausių to meto revoliucinėje poezijoje. Tai, galima sakyti, ligi Janonio aukščiausia lietuvių revoliucinės poezijos meninio pakilimo išraiška“, — nagrafinėdamas Vandos Didžiulytės kūrybinį palikimą, rašė literatūros kritikas B. Pranuskas. Vandos ir Antano Didžiulių revoliucinės dainos, parašy-

ti vaizdėliai skatino sukilti prieš priespaudą, kovoti už laisvę, „sutrupinti sunkius rėžius“. Jų posmai ne vienam to meto revoliucionieriui palaikė dvasią niūrioje kalėjimo kameroje, skatino gyventi ir dirbti naujo gyvenimo kūrimo vardan.

Didžiulių sodyba turėtų priminti kiekvienam, čia apsilankiusiam, kokius sunkius kelius teko praeiti jau pirmosios revoliucijos dalyviams. Tėvas Stanislovas Didžiulis ir sūnūs Antanas ir Algirdas Didžiuliai už dalyvavimą revoliucijoje ilgems metams buvo ištremti į Sibirą. Antanui Didžiuliui pasisekė iš tremties pabėgti į Krokuvą. Emigranto dalia jį suartino su tuo metu Krokuvėje gyvenusiu Vladimiru Leninu. Apie Didžiulių artimus ryšius su proletariato vadu byloja Antano Didžiulio 1914 m. V. Leninui rašyto laiško fotokopija, su kuria susipažįsta muziejaus lankytojai.

Skaudūs šiai šeimai buvo 1941-ji metai. Fašistai nužudė Vandą Didžiulytę ir Antano Didžiulio sūnų — komjaunuolį Liudą. Juos priėmė netoli Didžiulių sodybos Padvarninkų kaimelyje šalia besilisinčių tėvų ir senelių Vandai ir Liudai pastatytas paminklinis akmuo.

Visus, kurie apsilanko Didžiulių sodyboje, susipažįsta su muziejaus ekspozicija, priverčia susimąstyti mūsų tautos kultūrai, švietimui, gyvenimo pažangai pašvęstas visų Didžiulių šeimos narių gyvenimas.

„Didžiulių šeimos istoriją — puikus pavyzdys visiems, kam brangi kova už žmonių laimę ir laisvę“, — muziejaus atsiliepimų knygoje rašė mokytojai iš Plungės.

„Po apsilankymo muziejuje mes su dar didesne pagarba imsimės į rankas lietuvišką knygą. Dėkingi visiems, kurie padėjo atgauti teisę į ją“, — rašo Kauno 14 vidurinės mokyklos mokiniai.

„Kad įvertintume, ką turime, labai praverčia žvilgsnis į praeitį“, „Muziejus padeda suprasti šiandieninio gyvenimo pasiekimus“, — rašo Tytuvėnų tarybinio ūkio technikumui ir LTSR konservatorijos dėstytojai.

„Įdomus, labai reikalingas muziejus, gražiai lldijantis apie Didžiulių šeimos visuomeninę ir kultūrinę veiklą, apie tos šeimos meilę Lietuvai, lietuvių tautai, jos liaudžiai...“ — rašo poetas E. Matuzevičius.

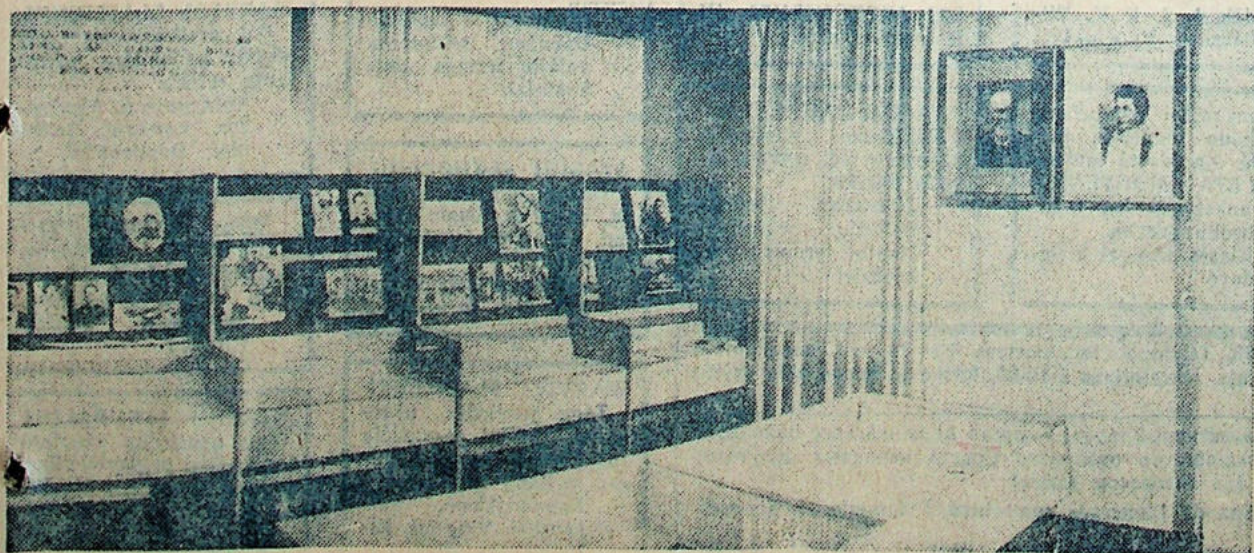
Muziejų yra aplankiusios ekskursijos iš daugelio Lietuvos miestų, atsiliepimų knygoje yra maskviečių ir svečių iš Estijos įrašai.

Didžiulių sodyboje lankosi mūsų rajono moksleiviai, komjaunuoliai. Užbaigiant mokslo metus, čia susirenka politinio švietimo mokyklų klausytojai, kad giliau pažintų tuos laikus, muziejus atsiliepimų knygos įrašų žodžiais tarant, kai iš po kieto grumsto veržėsi naujo gyvenimo daigai, kad nulenktų galvas prieš žmones, kurie savo kilnių ir taurių gyvenimų pradėjo mūsų krašto revoliucinės ir kultūros tradicijas.

M. Telksnytė

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

3 psl. 1981. V. 1

J. Junevičiaus nuotraukoje: memorialinė ekspozicija Didžiulių sodyboje.

Respublikinis skaitovų konkursas

Net 42 skaitovai iš visos respublikos buvo susirinkę į Anykščių kultūros rūmus, kur vyko dešimties respublikinis S. Nėrių ir P. Cvirkos skaitovų konkursas.

Visą dieną mažojoje Kultūros rūmų salėje aidėjo Justino Marcinkevičiaus, Jono Avyžiaus, Pauliaus Sirvio, Eduardo Mieželaičio, Juozo Baltušio ir daugelio kitų poetų ir prozininkų kūryba. Naujai, su gilia potėksyte nuskaubę Justino Marcinkevičiaus „Pažinimo medis“. Kūrinį skaitė Justino Marcinkevičiaus mokytoja V. Zakauskaitė. Pirmąją vietą laimėjo Vytas Vytaitis, antrąją — J. Baltušio „Sakmė apie Juozą“ buvo pripažinta antroji vieta, o Anykščių rajono Troškūnų kultūros namų direktorė Nijolė Dakinevičienė.

M. Giedrenė

Tradicinė pirmūnų šventė

„Jau aštuntą kartą susirinkome į tradicinę Anykščių 2-osios vidurinės mokyklos mokslo pirmūnų šventę...“ — svečiai, mokytojai, tėveliai ir mokiniai atidžiai klausosi TSRS liaudies mokytojos E. Vingrienės žodžių.

„Duona, laiminu jos pastovumą...“ — skamba posinai žemdirbiams, įnešamas duonos kepalas. Apie duonos gimimą ir kelionę iki mūsų stalo pasakoja mokyklos direktorė J. Budavičienė, Elmininkų eksperimentinio ūkio agronomas A. Zemaitis, Anykščių RVKS duonos kombinato direktorius V. Zakarskas.

„Tu pradžia tos galybės...“ — sveikinami tėveliai, mokytojai. Jiems skiriami pirmieji pavasario žiedai, mokyklos estradinio ansamblio, vadovaujamo B. Petroko, dainos, jiems šoka pramoginių šokių atlikėjai. Darbo, jaunimo auklėjimo patirtimi dalijasi mokytojos N. Varškaitė ir D. Strazdienė, pirmūnų tėveliai R. Zuzevičius, B. Senekienė, O. Vitkevičienė.

„Jūs palikote šią mokyklą...“ — pristatomi buvę Anykščių 2-osios vidurinės mokyklos mokiniai. Mokykla, mokytojus prisimena LLKS Anykščių rajono komiteto sekretorius R. Kutka, Anykš-

nel, skaičiusiai Eugenijaus Matuzevičiaus eilėraštį „Tu man pati sakai“ — aštuntoji.

I konkurso prizininkų dešimtuką pateko skaitovė iš Kauno Daina Kazlauskienė, kurios skaitoma J. Bergmano novelė „Ponas kareivis žaldžia“ iš karto pagavo ir prikaustė klausytojų dėmesį. Idomiai pateikė iš Kauno rajono Kulautuvos kultūros namų skaitovė Valerija Smilgienė Bitės Vilimaitės novelę „Sugrįžimas“, pasakojančią apie rašytoją Zemaite. Visiems klausiesiems įsiminė Plungės rajono Rietavo kultūros namų skaitovė Laimos Čelaušienės perteikta Juozo Macevičiaus poezija, kelmietės Dalios Genienės perskaitytos A. Baltakio eilės. Betarpiškumu ir nuodidumu žavėjo Vilniaus kultūros mokyklos moksleivio Virgilijaus Zigmantavičiaus perskaityta V. Raščio novelė „Kaip mes mylėjom vienas kitą“. Idomiai K. Saios kūryba skaitė Juozas Braidoškas iš Panevėžio.

Po konkurso skaitovų melistriškumo paslaptis, ju daromas klaidas aptarė žiūri komisijos pirmininkė, LTSR nusipelnusi artistė, Valstybinės konservatorijos docentė Stefa Nosevičiūtė.

Skaitovų konkursas — tai buvo savotiška pamėgtų poetų ir prozininkų kūrybos populiarinimo šventė.

„Jau įprasta tapo kiekvienoje pirmūnų šventėje klausyti Petrokų šeimos dainavimo“, — mokytoja E. Vingrienė pristato visada labai laukiamus mokykloje svečius. Šventės dalyviams dainuoja sūnus Nerijus, Valstybinės konservatorijos III kurso studentas, visas Petrokų šeimyninis kvartetas, akompanuojant vyriausiam sūnui Broniui.

„Mūsų pirmūnai turėjo namų užduotis...“ — ketvirtokai, aštuntokai ir abiturientai komentuoja savo piešinius, kuriuose pavaizdavo ateitį. Penktokai ir šeštokai sprendžia vieni kitų sugalvotus rebusus.

„Išmintis — lengviausia našta kelionėje“, — vienas iš atsakingiausių šventės momentų — tikrinamos 9—11 klasių pirmūnų žinios. Atstovų komandos spėja muzikinių kūrinių, literatūrinių ištraukos bei dailės paveikslų autorius ir pavadinimus.

„Paskutinės naujienos“ — taip vadinasi dešimtokų paruoštas žodinis laikraštis, kuriame atsispindi paskutinės savaitės ir ypač šios šventės įvykiai.

T. Kontrimavičius
Anykščių II vidurinės mokyklos Xb klasės moksleivis

Mokyklos jubiliejus

Praeitą šeštadienį Anykščių kultūros rūmuose įvyko Anykščių vaikų muzikos mokyklos dvidešimtmečiui skirtas vakaras-koncertas. Apie tai, kaip prieš dvidešimt metų kilo mintis įkurti Anykščių vaikų muzikos mokyklą, apie pirmuosius šios mokyklos gyvavimo metus pasakojo J. Biliūno vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotojas A. Vingrys, mokytoja V. Sakienė. Apie Anykščių vaikų muzikos mokyklos pasiekimus per dvidešimt metų, apie savo darbui pasižventusių pedagogų kolektyvą kalbėjo šios mokyklos direktorė G. Išmanavičienė. Su jubiliejumi pedagogų kolektyvą sveikino LKP rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas A. Sadaunikas, rajono Liaudies švietimo skyriaus vedėjas V. Plukas.

Grupė Anykščių vaikų muzikos mokyklos mokytojų, aktyvių visuomenininkų, buvo apdovanoti rajono Liaudies švietimo skyriaus garbės raštais.

Jubiliejaus proga sveikino Anykščių vaikų muzikos mokyklos kolektyvą Anykščių kultūros rūmų, III-osios vidurinės mokyklos, vėno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vėnas“, mokyklos šefai — Centrinės sviesto gamyklos ir tėvų komiteto atstovai.

Po to įvyko koncertas — koncertavo buvę muzikos mokyklos auklėtiniai LTSR konservatorijos studentai N. Petrokas, S. Eglinskas, L. Dundulytė, daug plėtimu susilaukė ir jaunųjų muzikantų — dabartinių mokyklos auklėtinių pasirodymas.

V. Ruginis

Lėlių paroda

Anykščių vaikų lopšelyje-darželyje Nr. 2 buvo surengta rajono ikimokyklinių įstaigų lėlių, aprengtų įvairių profesijų rūbais, paroda.

Parodos lankytojams labai patiko Anykščių vaikų darželių-lopšelių Nr. 1 ir Nr. 2 eksponatų „Stiuardės“, „Talkininkai“, „Paukštininkės“, Troškūnų vaikų lopšelio darželio „Jūreiviai“, Kurklių vaikų darželio „Kaniūkretys“.

P. Turyla

Jaunosios žiūrovės patenkintos.

Troškūnų vidurinėje mokykloje

Artėjant A. Vienuolio jubiliejui

Artėjant A. Vienuolio jubiliejaus proga A. Vienuolio-Zukausko ir A. Baranausko memorialinio muziejaus darbuotojai Troškūnų vidurinėje mokykloje surengė parodėlę. Joje buvo eksponuojama medžiaga, susijusi su paskutiniaisiais rašytojo gyvenimo metais, nuotraukos. Paroda veikė 3 dienas. Memorialinio muziejaus darbuotojos V. Zasienė, V. Dimavičiūtė, J. Zobarskaitė atskirai kiekvienos klasės moksleivius supažindino su parodėle, aiškino svarbiausius rašytojo paskutiniųjų gyvenimo metų veiklos momentus.

Renginys baigėsi paskaita. Ją skaitė muziejaus direktorė T. Mikeliūnaitė, išryškindama A. Vienuolio svarbiausius rašytojo ir žmogaus bruožus. Moksleiviams buvo demonstruojamas ir dokumentinis filmas apie rašytoją.

Troškūnietė — Mažojoje žemėje

Troškūnų vidurinės mokyklos moksleiviai, anksčiau vykusiu respublikinių turistinių varžybų dešimtuką prizininkai, iškovoję teisę dalyvauti turistinėje kelionėje po Tarybų Sąjungą. Keturi šios mokyklos moksleiviai — S. Mačionis, R. Lapeikis, R. Šiaučius ir S. Zemleckas, — vadovaujami mokytojo M. Puodžiuko, keliavo L. Brežnevo knygoje „Mažoji žemė“ aprašytomis vietomis. Aplankė Novorosijską, Kerčę ir kitas vietas.

Mokosi mokyklų vadovai

Troškūnų vidurinėje mokykloje įvyko seminaras, kuriame dalyvavo visų rajono mokyklų vadovaujantys darbuotojai.

Atvykę lektorai — Vilniaus valstybinio universiteto docentas K. Poškus bei Panevėžio J. Svedo pedagoginės mokyklos dėstytojas P. Cekanavičius — seminaro dalyviams pasakojo apie pamoką ir jos organizavimo metodiką.

R. Armonaitienė

Sekantis „Kolektyvinio darbo“ numeris išeis gegužės 5 d.

Redaktorius ST. VINCIONAS

Dėl buvusio ilgamečio darbuotojo KAZIO PANKEVIAUS mirties nuosirdžiai užuojautą jo šeimai ir artimiesiems reiškia Rokiškio septintosios kelių statybos valdybos kolektyvas.

Nuosirdžiai užjaučiame VIRGINIJĄ VITKONAITĘ, mirus mylimam tėveliui. Sklemonių vidurinės mokyklos XI klasės mokiniai ir auklėtoja

VIOLETAI MOGYLAITEI Tegu nuosirdžiai užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimam broliui ARONUI.

Troškūnų vidurinės mokyklos bendrabučio mokiniai ir auklėtoja

STASEI MOGYLIENEI Reikiame nuosirdžiai užuojautą dėl mylimo sūnaus ARONO ankstyvos mirties. K. Štaro kolūkio valdyba

MARYTEI SLAITIENEI Dėl mylimos mamytės mirties nuosirdžiai užuojautą reiškia Antanovienė, Alesionkos, Vanagai, Dudonai, Danilevičiai.

Mirus MECISLOVUI VITKONUI, reikiame nuosirdžiai užuojautą velinio žmonai ir vaikams. Sklemonių kolūkio valdyba

STASIUI JAKUBELIUI Tegu nuosirdžiai užuojautos žodžiai paguodžia Jus netekus brangaus tėvelio. „Gintaro“ kolūkio gyvulininkystės specialistai

MARYTEI SLAITIENEI

Tegu nuosirdžiai užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytei.

Vėno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vėnas“ filtravimo baro dirbantieji

STASIUI JAKUBELIUI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžiai užuojautą reiškia „Gintaro“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos.

STASIUI JAKUBELIUI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reikiame nuosirdžiai užuojautą.

„Gintaro“ kolūkio buhalterijos darbuotojai

MARYTEI SLAITIENEI

Tegu nuosirdžiai užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytei.

Kapalinskienė, Satkauskai, Vingriai, Kisieliai, Baltušiai

„Gintaro“ kolūkio

Jaunąsios sektoriaus kiaušinių fermos darbuotojai reiškia giliai užuojautą vet. gydytojai STASIUI JAKUBELIUI dėl mylimo tėvelio mirties.

EMILIJAI GIRNIENEI

mirus, giliai užuojautą reiškia JUOZUI ir POVILUI GIRNIAMS.

M. ir V. Radvilos, S. ir V. Riškos, O. Maldžienė, J. ir K. Vitkauskai, V. Čiukšytė

Nuosirdžiai užjaučiame

Troškūnų vidurinės mokyklos Xa klasės mokinė VIOLETĄ MOGYLAITE dėl ankstyvos jos mylimo brolio mirties. Klasės draugai ir vadovė

234930 Anykštėliai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы в Аникшяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.247 Užsak. Nr. 690